

การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์

THE STUDY OF ERRONEOUS IN TRANSLATION FROM THAI TO CHINESE OF BUSINESS CHINESE STUDENTS

สุพิชญา ชัยโชติรานนท์¹
Supichaya Chaichotiranant¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนในมิติด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา RA 2016 การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาผิดพลาดในเรื่องการแทนที่ผิดความหมาย (误代) มากที่สุด รองลงมาคือ การตกหล่นหรือเกินมาของคำหรือส่วนประกอบของประกอบ (遗漏/误加) และการเรียงลำดับคำหรือส่วนประกอบไม่ถูกต้อง (错序) เป็นลำดับสุดท้าย สาเหตุเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ ประกอบกับทักษะการใช้ภาษาจีนยังไม่ดีพอ จึงปรากฏลักษณะของข้อผิดพลาดดังกล่าว การแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านี้สามารถทำได้โดยการเน้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนในด้านต่างๆ และการฝึกฝนการใช้ภาษาจีนให้แตกฉาน

คำสำคัญ: การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์

Abstract

The aim of this study is to investigate grammar errors concerning the translation of Thai into Chinese of fourth-year students of the Faculty of Liberal Arts, Business Chinese Major. The participants enrolled in the course of Translation of Thai into Chinese during the first semester of academic year 2013. The finding revealed that the students' errors mainly involved overrepresented definitions, followed by an omission or excess of words or components of a sentence. Moreover, the disordering of words and components are occasionally found. All the errors were influenced the participants' mother tongue, in addition to their lack of Chinese proficiency and fluency. A solution to this problem is to draw students' attention to the differences between Thai and Chinese together with having the students practice a lot more in order that they become more fluent in Chinese.

Keywords: the translation of Thai to Chinese, grammar error

¹ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัตน์, Assistant Dean for Academic Affairs, Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management, E-mail: supichayacha@pim.ac.th

บทนำ

ในปัจจุบันเราปฏิเสธไม่ได้ถึงบทบาทอันสำคัญของประเทศจีนต่อประเทศไทยรวมถึงภูมิภาคเอเชีย ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้า การลงทุน ตลอดจนสังคมและวัฒนธรรม ทำให้บทบาทของภาษาจีนทวีความสำคัญขึ้นตามกัน และในการสื่อสารระหว่างสองชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกัน ย่อมเสี่ยงไม่พ้นต้องมีการแปลเข้ามาเกี่ยวข้อง

การแปล คือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาแปลโดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามต้นฉบับ ไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็นใดๆ ทั้งสิ้น (วรรณถ วิมลเฉลา, 2535: 4) ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแปลที่เกิดขึ้นในกิจกรรมเชิงธุรกิจ เช่น การแปลสัญญา การแปลเพื่อเจรจาธุรกิจ การแปลเพื่อการต่อรองทางการค้า เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การแปลเป็นกระบวนการบูรณาการทักษะทางภาษา ความรู้รอบตัว และภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่แปลเข้าไว้ด้วยกัน หากผู้แปลขาดอย่างใดอย่างหนึ่งย่อมทำให้การแปลเกิดความผิดพลาดได้

พัชรี โภคาสัมฤทธิ์ (2549: 2) กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการแปล ได้แก่ หนึ่ง ปัญหาด้านภาษาของผู้แปล ไม่ว่าจะเป็นภาษาต้นฉบับหรือภาษาที่จะใช้แปล สามารถเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ระดับคำ ระดับข้อความ และระดับที่ใหญ่กว่านั้น ดังนั้น ผู้แปลต้องรู้ทั้งสองภาษาเป็นอย่างดี สองปัญหาด้านความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการมองโลก ตลอดจนแนวคิดที่แตกต่างกันของคนต่างวัฒนธรรม ด้านไอเหวย ฉี, กมลพร สุทธิสุขศรี และศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร (2551: 12-19) ระบุสาเหตุของความล้มเหลวในการแปลของนักศึกษาที่เรียนการแปลในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศจีนว่า หนึ่ง มีสาเหตุจากความเข้าใจผิดว่าการแปล คือ กระบวนการแปลแบบตรงตัวคำต่อคำ และสอง จุดบอดทางวัฒนธรรมที่ผู้แปลไม่เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต้นทางหรือภาษาปลายทาง

จากประสบการณ์การทำงานแปลและการสอนวิชาการแปลของผู้วิจัยทำให้เห็นด้วยกับการระบุสาเหตุของการเกิดข้อผิดพลาดในการแปลข้างต้นอย่างยิ่ง

ในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา และนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดการแปลของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน และเสนอแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา รวมทั้งสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการสอนวิชาอื่นที่อาจเกิดข้อผิดพลาดที่คล้ายกัน เช่น วิชาการเขียนภาษาจีน

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการแปล

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 764) ได้ให้ความหมายของคำว่า “แปล” ซึ่งเป็นคำกริยาไว้ว่า “ถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งมาเป็นอีกภาษาหนึ่ง, ทำให้เข้าใจความหมาย”

วรรณถ วิมลเฉลา (2535: 4) กล่าวถึงการแปลว่า หมายถึงการถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาแปลโดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามต้นฉบับ ไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็นใดๆ ทั้งสิ้น

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการแปลภาษา

ไอเหวย ฉี, กมลพร สุทธิสุขศรี และศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร (2551: 12-19) ศึกษาสาเหตุของความล้มเหลวและกลยุทธ์ในการแปลของนักศึกษาที่เรียนการแปลในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศจีนและนักศึกษาที่เรียนการแปลในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ประเทศไทย พบว่า สาเหตุของความล้มเหลวในการแปลมี 2 ประการ ประการแรก

คือ ความเข้าใจผิดว่าการแปล คือ กระบวนการแปลแบบตรงตัวคำต่อคำ และประการที่สอง คือ จุดบอดทางวัฒนธรรมที่ผู้แปลไม่เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต้นทางหรือภาษาปลายทาง พร้อมทั้งเสนอกลยุทธ์หลักในการแปลให้กับผู้เริ่มฝึกแปล 2 วิธีเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้แก่ หนึ่งปรับบทแปลให้เข้ากับวัฒนธรรมภาษาปลายทาง ซึ่งทำได้โดยหลีกเลี่ยงการแปลแบบคำต่อคำ การใช้คำที่ซ้ำคู่กัน การสร้างคำศัพท์ใหม่พร้อมอธิบายประกอบ การปรับโครงสร้างประโยคภาษาแปลให้เข้ากับโครงสร้างประโยคภาษาปลายทาง และการเรียบเรียงบทแปลให้เหมือนภาษาปลายทาง สองปรับบทแปลให้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรมของสังคมในภาษาปลายทาง โดยการปรับบทแปลให้เข้ากับธรรมเนียมปฏิบัติทางวัฒนธรรมในภาษาปลายทาง การใช้สำนวนของวัฒนธรรมในภาษาปลายทางแทน สรุปล้วนนักแปลจำเป็นต้องรู้ทั้งเรื่องภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมด้วยจึงจะเป็นนักแปลที่เก่ง (ไอห่วย ธี, กมลพร สุทธิสุขศรี และศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร, 2551: 12-19)

วรรณภา แสงอร่ามเรือง (2542: 257) ได้สรุปข้อผิดพลาดของการแปลไว้ดังนี้ ด้านไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายผิดพลาดซึ่งอาจเกิดจากการแทรกแซงของภาษาต้นฉบับด้านความหมายที่ผู้แปลตีความภาษาต้นฉบับผิดพลาดจากความหมายที่แสดง ด้านเนื้อความในภาษาต้นฉบับที่ผู้อ่านไม่เข้าใจ ด้านการใช้คำหรือสำนวนผิดไม่เหมาะสมกับบริบทหรือวัฒนธรรมในภาษาเป้าหมาย และด้านตัวบทเกิดจากการใช้ลีลาการเขียนไม่เหมาะสม

วรรณภา วิมลเฉลา (2535: 163-164) กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการแปลไทย-อังกฤษ โดยแบ่งความผิดพลาดในการแปลเป็น 2 แบบใหญ่ๆ คือ ความผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลภาษาไทย และความผิดอื่นๆ ที่มีได้เกิดจากอิทธิพลภาษาไทย อันได้แก่ ความผิดด้านไวยากรณ์และตัวสะกด เป็นต้น วรรณภาระบุว่าความผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลภาษาไทย เกิดขึ้นเนื่องจากคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่ “คิดเป็นภาษาไทย” ความผิดในการแปลที่พบจากนักศึกษาและที่กระทำเองส่วนใหญ่ก็ล้วนเกิดขึ้นจากการ “คิดเป็นภาษาไทย”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลู่เจี้ยนจี้ (1994) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน จากการรวบรวมตัวอย่างข้อผิดพลาดจำนวน 192 ตัวอย่าง และได้จำแนกประเภทตามลักษณะของข้อผิดพลาดเป็น 4 ประเภทใหญ่ ดังนี้ 遺漏、误加、误代 和 错序

1. 遺漏 คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบของประโยค มักเกิดขึ้นในกรณีต่างๆ ดังนี้

1) ตกหล่นคำหรือส่วนประกอบที่มีน้ำหนักด้านความหมาย “เขา” ได้แก่

- คำกริยาวิเศษณ์หรือคำสันธานที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงโครงสร้างในอนุประโยค (复句) มักตกหล่น เช่น

除了.....以外, [也].....

不管....., [都].....

一点儿[也]不.....

谁[也/都].....

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่ตกหล่น

- ในโครงสร้างคำกริยาตามด้วยบทเสริมบอกผล มักตกหล่นบทเสริมหรือคำกริยาที่สื่อความหมายรอง เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่จะนึกถึงแต่ส่วนที่สื่อความหมายหลัก ประกอบกับการแทรกแซงจากภาษาแม่ เช่น

记[住] 听[到] 听[见] 看[见] 跑[到]

寄[给]

[听]完(了) [看]完(了) [做]完(了)

[学]完(了)

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่สื่อความหมายรอง

2) คำที่มีวิธีการใช้แตกต่างไปจากคำกลุ่มเดียวกัน เช่น

คำบอกเวลา 天、星期、年、月 เป็น

คำนามบอกเวลา โดย 天、星期、年 สามารถมีตัวเลขนำหน้าใช้เป็นลักษณะนามได้ทันที ส่วน 月 แตกต่างไปไม่สามารถใช้เป็นลักษณะนาม ต้องมีลักษณะนามคั่นกลางระหว่างตัวเลขและ เช่น 一个月 หากผู้เรียนไม่ทราบก็อาจจะตกหล่นคำลักษณะนาม

3) คำที่ควรต้องซ้ำ เช่น

- 打球[打]了三个钟头
- 看小说[看]累了
- 他有照相机,也[有]录音机。
- 李老师教文学,也[教]历史。

4) ส่วนเสริมต่อท้าย เช่น คำช่วยโครงสร้าง (结构助词)

- 他们打[得]很好。
- 他们看[的]木偶戏非常有意思。
- 上星期日下午玛丽看[了]三个钟头小说。

5) ส่วนใดส่วนหนึ่งที่ประกอบเป็นกลุ่มคำในภาษาจีน แต่เป็นคำๆ เดียวในภาษาอังกฤษ

- 从他[那儿/家/左边/身上…]
- 往嘴[里/边…]
- 在河[里/上/边/对岸…]

6) คำหรือส่วนประกอบที่จำเป็นในการสื่อความหมาย แต่ผู้เรียนยังไม่ได้เรียนหรือยังไม่เข้าใจดี

2. 误加 คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำเกินมักเกิดขึ้นกับผู้เรียนระดับต้นที่ยังไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนดีพอ ลักษณะข้อผิดพลาดประเภทนี้ผู้เรียนสามารถใช้รูปแบบไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ในระดับหนึ่งแต่เมื่อรูปแบบไวยากรณ์นั้นมีการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนไม่ทราบว่าไม่สามารถใช้รูปแบบไวยากรณ์เดิมได้ เช่น การใช้คำว่า “很” ผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นเรียนรู้ว่า “ตามปกติ” จำเป็นต้องใช้ “很” นำหน้าคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นบทกริยา (谓语) ของประโยคแสดงการยืนยัน ซึ่งในกรณีนี้ “很” ไม่ได้แสดงความหมายว่า “มาก” อย่างชัดเจนเพราะถ้าไม่ใช่ “很” นำหน้าคำคุณศัพท์ บทกริยานั้นจะสื่อถึงการเปรียบเทียบ แต่หากคำคุณศัพท์นั้นถูกขยายด้วยคำวิเศษณ์แสดงระดับความเข้มข้น (程度副词) หรือตามหลังด้วยบทเสริมแสดงอาการหรือแสดงระดับความเข้มข้น (状态补语) ในกรณีนี้ไม่สามารถใช้ “很” ได้ “ตามปกติ” ซึ่งกรณีหลังนี้ในแบบเรียนมักไม่มีการอธิบายอย่างชัดเจนว่าไม่ต้องตัด “很” ออก ผู้เรียนจึงมักใช้ผิด เช่น

你的房间多么[很]干净啊!

老大娘[很]感动得直哭。

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่เกินมา

3. 误代 คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท เช่น คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (意义相近或相同) แต่วิธีการใช้ต่างกัน หรืออักษรตัวเดียวกันแต่ความหมายและวิธีการใช้ต่างกัน หรือวิธีการใช้เหมือนกันแต่ความหมายตรงข้ามกัน มีลักษณะต่างๆ ดังนี้

1) เลือกใช้คำไม่เหมาะสม เช่น

或者/还是	ความหมายเหมือนกัน วิธีใช้ต่างกัน
一点儿/有一点儿	ความหมายเหมือนกัน วิธีใช้ต่างกัน
刚刚/刚才	ความหมายใกล้เคียงกัน มีอักษรเหมือนกันเป็นส่วนประกอบ
还/还有	ความหมายใกล้เคียงกัน วิธีใช้ต่างกัน
来/去	ความหมายตรงข้ามกัน วิธีใช้เหมือนกัน
对于/关于	ความหมายต่างกัน คำประเภทเดียวกัน มีอักษรเหมือนกันเป็นส่วนประกอบ
什么/怎么	ความหมายต่างกัน ออกเสียงใกล้เคียงกัน มีอักษรเหมือนกันเป็นส่วนประกอบ

2) เลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ไม่เหมาะสมสาเหตุเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ผู้เรียนมักใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่มีในภาษาแม่ เช่น ในภาษาจีนการขยายบทกริยาบางครั้งใช้บทขยายบทกริยา (状语) บางครั้งใช้บทเสริมกริยา (补语) แต่เนื่องจากในภาษาอังกฤษไม่มีบทเสริมกริยา ผู้เรียนที่ภาษาแม่คือภาษาอังกฤษมักเลือกวางบทขยายไว้หน้าบทกริยาซึ่งทำให้เกิดข้อผิดพลาด เช่น

[太晚]来

[迅速一点]发展

[很多地]应用

หรือบางครั้งเลือกใช้รูปแบบบทเสริมกริยาได้ถูกต้อง แต่วิธีการใช้ไม่ถูกต้อง เช่น

他唱[好极了]。

今天下雨[很大]。

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่รูปแบบไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง

3) เลือกใช้รูปประโยคไม่เหมาะสม สาเหตุเกิดจากผู้เรียนมักเลือกใช้รูปประโยคที่เรียบง่ายและมั่นใจที่จะใช้ หรือในทางตรงข้ามผู้เรียนเลือกใช้รูปประโยคที่ไม่ควรใช้ เช่น การใช้รูปแบบประโยค “把”

可以扔石头到海里去。

请你带这本字典给小李。

他放一封信在桌子上。

老师让我们翻译这篇文章成中文。

4. การลำดับไม่ถูกต้อง (错序) คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการลำดับหรือการวางส่วนประกอบต่างๆ ในประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จีน มีลักษณะดังนี้

1) การวางลำดับของส่วนประกอบเดียวไม่ถูกต้อง
บทขยายบทกริยา

ในภาษาจีนบทขยายบทกริยามักอยู่ระหว่างบทประธานกับบทกริยา มีเพียงบทขยายที่บอกเวลาและสถานที่สามารถวางไว้ต้นประโยคได้ ซึ่งนักศึกษาต่างชาติมักนำไปวางไว้ท้ายประโยค สาเหตุเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่

บทขยายนาม

ในภาษาจีนบทขยายนามจะอยู่หน้าส่วนหลัก แต่นักศึกษาต่างชาติมักวางบทขยายนามไว้หลังส่วนหลัก ซึ่งสาเหตุเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่เช่นกัน

2) การวางลำดับของส่วนประกอบประเภทต่างๆ ไม่ถูกต้อง

การรวมกลุ่มของส่วนประกอบประเภทต่างๆ ในประโยคมีลำดับการวางที่แน่นอน ซึ่งนักศึกษาต่างชาติมักผิดพลาด 2 รูปแบบ ได้แก่ ลำดับภายในแต่ละส่วนประกอบเอง และลำดับการเรียงส่วนประกอบประเภทต่างๆ เข้าด้วยกัน ตัวอย่างเช่น

การเรียงลำดับภายในส่วนประกอบ เช่น

去年九月 → 九月去年

การเรียงลำดับของบทขยายนามหลายชั้น หรือการเรียงลำดับของบทขยายบทกริยาหลายชั้น มีกฎการเรียง ดังนี้

表示领属关系的名词/代词—指示代词—数量词组—表示修饰关系的形容词/名词+ (中心语)

จากผลการศึกษาข้างต้น หลู่เจี้ยนจี้ระบุสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน หากมองจากด้านผู้เรียน คือ การแทรกแซงของภาษาแม่และการแทรกแซงจากไวยากรณ์พื้นฐานที่ยังไม่เข้าใจดีที่มีผลต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่ หากมองจากด้านผู้สอน ความผิดพลาดในการอธิบายและการฝึกฝนเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความผิดพลาด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา RA 2016 การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 19 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกหัดการแปลแบบแปลประโยคที่คัดมาจากแบบฝึกหัดท้ายบทของหนังสือ “แบบเรียนแปลไทย-จีน” เรียบเรียงโดย 高彦德 และ 李志雄 (2009)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ให้นักศึกษาจำนวน 19 คนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา RA 2016 การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ทำแบบทดสอบการแปลแบบประโยค จำนวน 5 ชุด รวม 83 ข้อ โดยให้ทำในคาบเรียนครั้งละ 1 ชุด รวม 5 ครั้ง ในการทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง ผู้สอนอนุญาตให้นักศึกษาใช้พจนานุกรมและเครื่องมือในการสืบค้นได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลของนักศึกษาด้วยตารางแจกแจงความถี่ แสดงการเปรียบเทียบคำร้อยละของข้อผิดพลาดแต่ละด้าน และวิเคราะห์ความผิดพลาดแต่ละด้านโดยชี้ให้เห็นลักษณะของความผิดพลาดและการแก้ไขที่ถูกต้องควบคู่กันไป โดยกำหนดประเด็นข้อผิดพลาดที่ศึกษา 3 ด้าน ที่ประยุกต์จากกรอบแนวคิดเรื่องข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาจีนที่ศึกษาโดยหลู่เจี้ยนจี้ (1994) ได้แก่

1) การแทนที่ผิดความหมาย (误代) หมายถึงข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำที่ความหมายใกล้เคียง

เคียงกัน (近义词) การใช้ชุดคำที่เข้าคู่กัน (词语搭配) และการเลือกใช้รูปประโยค (句式) ไม่ถูกต้อง เป็นต้น ทำให้การสื่อความในภาษาแปลผิดไปจากภาษาต้นฉบับ

2) การตกหล่นหรือเกิน (遗漏/误加) หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำขาดไปหรือเกินมาทำให้ภาษาแปลไม่สามารถสื่อความได้ตรงตามภาษาต้นฉบับ

3) การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง (错序) หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียงลำดับของคำหรือส่วนประกอบต่างๆ ในประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จีน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้จากแบบทดสอบการแปลแบบแปลประโยค จำนวน 5 ชุด รวม 83 ข้อ ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความถี่ของข้อผิดพลาดในการแปลตามประเด็นการศึกษาทั้ง 3 ด้าน ผลการวิเคราะห์สรุปในรูปตารางได้ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าร้อยละของข้อผิดพลาดแยกตามประเด็นที่ศึกษา

อันดับที่	ประเด็น	คิดเป็นร้อยละ
1	การแทนที่ความหมายไม่ถูกต้อง	80.00
2	การตกหล่นหรือเกิน	12.66
3	การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง	7.34
	รวม	100

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 พบว่า ข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาที่พบมากที่สุด ได้แก่ การแทนที่ความหมาย คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมด รองลงมาคือการตกหล่นหรือเกินมาของคำหรือส่วนประกอบ คิดเป็นร้อยละ 12.66 และสุดท้ายคือการเรียงลำดับของคำหรือส่วนประกอบไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 7.34

ตอนที่ 2 ตัวอย่างลักษณะของข้อผิดพลาด

1. การแทนที่ผิดความหมาย

จากการวิเคราะห์แบบทดสอบที่ให้นักศึกษาแปลพบลักษณะของข้อผิดพลาดด้านการแทนที่ความหมายไม่ถูกต้อง เช่น

1.1) คนที่ใจกว้างไม่โอ้อวดใครง่าย ๆ
แปลว่า 慷慨的人不轻易忌妒别人。
ควรแปลว่า 大方的人不轻易忌妒别人。

✘ คำว่า “ใจกว้าง” หมายถึง “มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 341) นักศึกษาเลือกแปลว่า 慷慨 ทั้งนี้ 慷慨 และ 大方 ต่างมี

ความหมายว่า 不吝啬 แต่ 大方 จะแฝงความหมายของคำว่า 不计较 ไว้ด้วย ดังนั้นในบริบทนี้แปลว่า 大方 จึงเหมาะสมกว่า

1.2) คุณว่าแนวคิดเรื่องกรรมมีผลต่อคนไทยอย่างไรคะ

แปลว่า 你觉得因果报应概念对泰国人有什么影响?
ควรแปลว่า 你觉得因果报应思想对泰国人有什么影响?

✘ คำว่า “แนวคิดเรื่องกรรม” นักศึกษาสามารถหาคำแปลของคำว่า “กรรม” ได้ว่า 因果报应 และเลือกแปลคำว่า “แนวคิด” ว่า 概念 ในข้อนี้ นักศึกษานอกจากจะไม่สามารถแยกแยะความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้แล้ว ยังไม่ทราบว่าเป็นภาษาจีน 因果报应 มักปรากฏคู่กับคำว่า 思想

1.3) ยาที่หมอให้ฉันกินชนิดที่กินก่อนอาหารและชนิดที่กินหลังอาหาร

แปลว่า 医生给的药有饭前吃的和饭后吃的。
ควรแปลว่า 医生开的药有饭前吃的和饭后吃的。

✘ “ยาที่หมอให้...” ในที่นี้หมายถึงยาที่หมอ

สั่งให้นักศึกษาแปลคำว่า “ให้” ว่า 给 ตรงตัวตามภาษาไทย แต่ในภาษาจีนจะใช้คำกริยา 开 ในความหมายนี้

1.4) เป็นที่รู้จักกันไปว่าเศรษฐกิจของประเทศจีนกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว

แปลว่า 众所周知，中国经济正迅速地发展。

ควรแปลว่า 众所周知，中国经济正在迅速地发展。

✘ ควรใช้ 正在 เพราะ 正 เน้นความหมายว่า กำลังดำเนินอยู่ “ในช่วงเวลานั้น” และมักใช้คู่กับ 着 หรือ 呢

1.5) คนไทยถือว่าเวลานอนจะไม่หันหัวไปทางทิศตะวันตก

แปลว่า 泰国人睡觉时忌讳不把头向西边。

หรือ 泰国人忌讳睡觉时不把头转向西边。

ควรแปลว่า 泰国人睡觉忌讳头朝西。

✘ ตามปกติ “ไม่หันหัวไปทางทิศตะวันตก” ควรแปลว่า 不把头朝西 แต่ในประโยคนี้ใช้คู่กับคำว่า 忌讳 ซึ่งมีความหมายว่า 不把 อยู่แล้ว จึงแปลรวมว่า 忌讳头朝西

1.6) กินอาหารให้ได้พลาสมาที่ดีต้องอย่ากินอิมเกินไป และควรเลือกกินอาหารให้ครบ 5 หมู่อย่างสมดุล
แปลว่า 吃饭为了健康，不要吃得太饱，也应该选吃有全五类食品。

หรือ 要吃得健康别吃得太饱，也应该选吃有全五种营养。

ควรแปลว่า 想要吃出健康，不要吃得太饱，而且应该均衡摄入五大营养素。

✘ นักศึกษาไม่ทราบว่า “อาหาร 5 หมู่” เป็นศัพท์เฉพาะซึ่งในภาษาจีนแปลว่า 五大营养素 จึงพยายามแปลตรงตัวออกมาแต่ไม่สามารถสื่อความหมายตามต้นฉบับ และในภาษาไทยมองว่าอาหาร 5 หมู่ เป็น “อาหาร” แต่ในภาษาจีนมองว่าเป็น “สารอาหาร” 素 คำกริยาที่ใช้คู่จึงต่างกัน ไม่สามารถใช้ 吃 ได้ ควรใช้ 摄入 หรือ 吸收

2. การตกหล่นหรือเกิน

จากการวิเคราะห์แบบทดสอบที่ให้นักศึกษาแปลพบลักษณะของข้อผิดพลาดที่เกิดจากการตกหล่นหรือเกินมา เช่น

ผ่านการรับรองคุณภาพจาก TCI (กลุ่มที่ 1) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2.1) ไม่ว่าเขาจะงานมากแค่ไหน เขาจะต้องไปเยี่ยมลูกสาวที่ประเทศอังกฤษทุกปีเสมอ

แปลว่า 不管他的工作有多忙，他每年将要去英国看他女儿。

ควรแปลว่า 不管他工作有多忙，每年都要去英国看他女儿。

✘ ขาดคำกริยาวิเศษณ์ 都 ที่ใช้คู่กับ 不管 เพื่อแสดงความสัมพันธ์แบบตั้งเงื่อนไข

2.2) นิสัยของเธอคงเกี่ยวกับการศึกษาที่เธอได้รับ

แปลว่า 她的性格应该跟她的教育有关。

ควรแปลว่า 她的性格应该跟她的教育有关。

✘ ขาดคำบุพบท 跟 เพื่อเชื่อมคำนามกับคำกริยา

2.3) ยาที่หมอให้มึนทั้งชนิดที่กินก่อนอาหารและชนิดที่กินหลังอาหาร

แปลว่า 医生开的药有饭前吃和饭后吃。

ควรแปลว่า 医生开的药有饭前吃的和饭后吃的。

✘ ขาดคำช่วยโครงสร้าง 的

2.4) ยาที่หมอให้มึนทั้งชนิดที่กินก่อนอาหารและชนิดที่กินหลังอาหาร

แปลว่า 医生开的药有饭前的和饭后的。

ควรแปลว่า 医生开的药有饭前吃的和饭后吃的。

✘ ขาดคำกริยา 吃 เพื่อแปลความให้ตรงกับต้นฉบับ

2.5) มิน่าเขาดูมีความสุขมาก เพราะลูกสาวเขาเพิ่งสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

แปลว่า 怪不得，他很有幸福，因为他的女儿考上大学。

ควรแปลว่า 怪不得，他看起来很幸福，因为他的女儿考上大学。

✘ ขาดคำกริยาวิเศษณ์ 看起来 เพื่อแปลความให้ตรงกับต้นฉบับ และมีคำกริยา 有 เกินมา

3. การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง

จากการวิเคราะห์แบบทดสอบที่ให้นักศึกษาแปลพบลักษณะของข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียงลำดับคำหรือส่วนประกอบไม่ถูกต้อง เช่น

3.1) เมืองไทยมีชายหาดที่งดงามและเงียบสงบ
บ้างไหมครับ

แปลว่า 泰国有美丽的海滩和安静吗?

ควรแปลว่า 泰国有美丽和安静的海滩吗?

✘ 安静 เป็นคำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายคำนาม
ตำแหน่งควรอยู่หน้าคำนาม 海滩

3.2) ดูเหมือนคนไทยจะไม่เคยหงุดหงิด ไม่ว่า
อากาศจะร้อนแค่ไหนก็ตาม

แปลว่า 不管天气怎么热, 看起来泰国人也不急躁。

ควรแปลว่า 不管天气怎么热, 泰国人看起来也不
急躁。

✘ 看起来 เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ตำแหน่งควร
อยู่หน้าภาคแสดง

3.3) บ้านเขานอกจากจะเลี้ยงสุนัขแล้วยังเลี้ยง
แมวและนกอีกด้วย

แปลว่า 除了他的家养狗, 还养猫和鸟。

ควรแปลว่า 他的家除了养狗, 还养猫和鸟。

✘ 除了 เป็นคำเชื่อมแสดงการไม่นับรวม
ตำแหน่งควรอยู่หน้า 养狗

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็น
ภาษาจีนของนักศึกษาพบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการ
แทนที่ผิดความหมายปรากฏมากที่สุด เกิดขึ้นหลาย
ลักษณะ เช่น นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะความหมาย
ของคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ ดังตัวอย่างที่
1.1 คำว่า 慷慨 กับคำว่า 大方 การใช้คำไม่เข้าคู่กัน ดัง
ตัวอย่างที่ 1.2 因果报应 ควรใช้คู่กับ 思想 และตัวอย่าง
ที่ 1.3 “ยาที่หมอให้...” ควรแปลว่า 医生开的药.....
ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาจีนไม่ดีพอ ดังตัวอย่างที่ 1.4
การใช้คำว่า 正 และตัวอย่างที่ 1.5 การใช้คำว่า 忌讳
และนักศึกษาไม่ทราบคำแปลภาษาจีนของศัพท์เฉพาะ
หรือไม่สามารถหาคำแปลที่เหมาะสมได้ ดังตัวอย่างที่
1.6 การแปลคำว่า “อาหาร 5 หมู่”

จากข้อมูลที่รวบรวม สิ่งนี้นักศึกษามักกระทำ
เมื่อพบอุปสรรคด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาจีน คือ
การใช้วิธีแปลตรงตัวหรือเรียงที่จะแปลตรงๆ และเมื่อ

ต้องหาคำแปลภาษาจีนจากพจนานุกรมก็มักเลือกใช้
พจนานุกรมไทย-จีนเพื่อความสะดวก ซึ่งส่วนใหญ่เป็น
การแปลคำต่อคำไม่ได้มีการอธิบายความหมายอย่าง
ละเอียดเช่นพจนานุกรมจีน-จีน

ข้อผิดพลาดในการแปลที่เกิดขึ้นมากเป็นอันดับสอง
คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการตกหล่นหรือเกินซึ่งมีหลาย
ลักษณะ เช่น ในประโยคความรวมที่ใช้คำเชื่อมแบบคำคู่
เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยค นักศึกษามัก
ละเลยการใช้คำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ส่วนหลัง
ดังตัวอย่างที่ 2.1 (不管.....都.....) หลู่เจี้ยนจี (1994)
ซึ่งได้ศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติ
ที่เรียนภาษาจีน ระบุว่าสาเหตุเนื่องมาจากน้ำหนักของ
ความหมายอยู่ที่คำเชื่อมส่วนหน้า ความหมายของคำ
กริยาวิเศษณ์ที่ส่วนหลังค่อนข้างเบา ชาวต่างชาติจึง
มักละเลยที่จะใช้ ข้อผิดพลาดอีกลักษณะหนึ่ง คือ การ
ตกหล่นคำบุพบท เช่น 给, 跟 ดังตัวอย่างที่ 2.2 หรือ
คำช่วยโครงสร้าง เช่น 的, 地, 得, 了 ดังตัวอย่างที่ 2.3
หลู่เจี้ยนจี (1994) วิเคราะห์ว่าเกิดจากหลายสาเหตุ
แต่สาเหตุหลัก คือ หนึ่ง ในภาษาแม่ไม่ปรากฏชาวต่าง
ชาติจึงไม่เคยชินที่จะใช้ในภาษาจีน และสอง ไม่มั่นใจว่า
จะใช้ได้อย่างถูกต้องจึงงดเว้นที่จะใช้ การตกหล่นคำหรือ
ข้อความอีกลักษณะหนึ่ง คือ การแปลไม่ครบความ
ดังตัวอย่างที่ 2.4 ตกคำว่า 吃 และตัวอย่างที่ 2.5 ตกคำว่า
看起来 ซึ่งอาจเกิดจากการรีบร้อนแปลหรือการอ่าน
ภาษาต้นฉบับไม่ถี่ถ้วน ขณะเดียวกันอิทธิพลจาก
ภาษาไทยนอกจากจะทำให้ปรากฏกรณีตกหล่นแล้ว
ยังปรากฏกรณีใช้คำเกินมาด้วย ดังตัวอย่างที่ 2.5 ที่มี
คำว่า 有 เกินมา

ข้อผิดพลาดด้านการเรียงลำดับไม่ถูกต้องปรากฏ
น้อยที่สุด ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏส่วนใหญ่ได้
รับอิทธิพลจากภาษาไทย เช่น ตำแหน่งของบทขยายนาม
ดังตัวอย่างที่ 3.1 นักศึกษาแปลว่า 美丽的海滩和安静
ข้อผิดพลาดลักษณะนี้อาจเกิดจากการไม่อ่านวิเคราะห์
ภาษาต้นฉบับให้ตีประกอบกับรีบร้อนแปล นอกจากนี้
ยังเกิดจากการขาดความแม่นยำในการใช้คำ เช่น
ตัวอย่างที่ 3.2 ตำแหน่งของคำกริยาวิเศษณ์ 看起来
และตัวอย่างที่ 3.3 การวางตำแหน่งของคำสันธาน 除了

จากผลการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน คือ การที่นักศึกษายังขาดทักษะการใช้ภาษาจีนทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ประกอบกับการได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ หลู่เจี้ยนจี้ (1994) เรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน ที่ระบุว่า ภาษาแม่และความรู้ภาษาจีนที่ยังไม่แตกฉานพอของชาวต่างชาติ เป็นอุปสรรคของการเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่และทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีน

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยนี้สรุปได้ว่า ข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาที่ปรากฏจำนวนครั้งมากที่สุด คือ การแทนที่ผิดความหมาย รองลงมา คือ การตกหล่นหรือเกินมาของคำ และการเรียงลำดับคำหรือส่วนประกอบไม่ถูกต้องเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งสาเหตุหลักคือ การที่นักศึกษายังขาดทักษะการใช้ภาษาจีนทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ประกอบกับการได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา ดังนี้

1. เน้นย้ำให้นักศึกษาเข้าใจถึงลักษณะเด่นที่แตกต่างกันและเหมือนกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อลดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และอิทธิพลจากภาษาไทย เช่น

1.1 การเรียงลำดับคำและส่วนประกอบต่างๆ ในระดับวลีและระดับประโยค เช่น ตำแหน่งของคำบุพบทในบุพบทวลี ตำแหน่งของบทขยายนามหรือบทขยายกริยาในนามวลีหรือกริยวลี ตำแหน่งของคำแสดงเวลาและสถานที่ในประโยค

1.2 การใช้คำเชื่อมระหว่างอนุประโยคเพื่อแสดงความสัมพันธ์ประเภทต่างๆ โดยเฉพาะคำเชื่อมแบบใช้คู่ที่มีส่วนหน้าและส่วนหลังประกอบกัน เช่น 不管.....都....., 不但.....而且.....

1.3 การใช้คำช่วยประเภทต่างๆ เช่น คำช่วยโครงสร้าง 的, 地, 得 คำช่วยกาล了 เนื่องจากในภาษา

ไทยไม่มีหรือถ้ามีแต่เทียบเคียงกันไม่ได้ทั้งหมด ทำให้เมื่อแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนนักศึกษามักหลงลืมที่จะใช้

2. ฝึกฝนการแปลจากระดับที่ง่ายไปยาก จากรูปแบบที่เรียบง่ายไปรูปแบบที่ซับซ้อน เพื่อลดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และอิทธิพลจากภาษาไทย เช่น

2.1 ฝึกฝนการแปลระดับคำ เน้นการแปลศัพท์เฉพาะทาง

2.2 ฝึกฝนการแปลระดับวลี เน้นการวิเคราะห์ความหมายระดับวลีของภาษาต้นฉบับและการเรียงลำดับเมื่อแปลเป็นภาษาจีน การแปลนามวลีหรือกริยวลีที่มีส่วนขยาย การแปลบุพบทวลี การแปลวลีที่มีคำช่วยประกอบ

2.3 ฝึกฝนการแปลระดับประโยค เน้นการวิเคราะห์ความหมายระดับประโยคของภาษาต้นฉบับและการเรียงลำดับของส่วนประกอบต่างๆ เมื่อแปลเป็นภาษาจีน

2.4 ฝึกฝนการแปลประโยคความรวม เน้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยค การเลือกใช้คำเชื่อมที่เหมาะสม และวิธีการใช้ที่ถูกต้อง

3. ให้คำแนะนำการเลือกใช้พจนานุกรม เครื่องมือ และแหล่งข้อมูลเพื่อสืบค้นที่เหมาะสมและน่าเชื่อถือในการหาคำแปลศัพท์ภาษาจีน รวมทั้งการจัดทำพจนานุกรมส่วนตัว เพื่อลดข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำที่มีความหมายที่ใกล้เคียงกันและการหาคำแปลศัพท์เฉพาะ

4. เน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการแปลที่ต้องถอดความให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็น ดังนั้นนักศึกษาต้องรอบคอบและไม่ยึดติดกับไวยากรณ์ภาษาไทย เพื่อลดข้อผิดพลาดด้านการตกหล่นหรือเกินมาของคำหรือส่วนประกอบ

5. สร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษา เพราะการอ่านจะช่วยนักศึกษาในการเรียนรู้คำศัพท์และรูปประโยคที่ใช้ในสถานการณ์จริง เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยลดข้อผิดพลาดด้านการแทนที่ความหมายไม่ถูกต้องที่เกิดจากการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์

บรรณานุกรม

- กนกพร นุ่มทอง. (2555). *ตำราการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ. (2553). *หลักการแปลไทย-จีน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จีนสยาม.
- พัชรี โภคาสัมฤทธิ์. (2549). *การแปลอังกฤษเป็นไทย: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณถ วิมลเฉลา. (2535). *คู่มือสอนแปล*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณภา แสงอร่ามเรือง (2542). *ทฤษฎีและหลักการแปล*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญา วิสายบัว. (2550). *หลักการแปล*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา ไส้ศัตรูไกล. (2548). *จุดมุ่งหมาย หลักการ และวิธีแปล*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไอเหวย ฉี, กมลพร สุทธิสุขศรี และศรีเพ็ญ เศรษฐฐเสถียร. (2551). สาเหตุของความล้มเหลวและกลยุทธ์ในการแปล. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 1, 12-19.

เอกสารอ้างอิงภาษาจีน

- [1] 华玉明、黄艳梅. 泰语干扰和对泰汉语教学对策 [J]. 邵阳师范高等专科学校学报, 2000, (6).
- [2] 高彦德、李志雄. 实用泰汉翻译教程 [M]. 北京:北京语言大学出版社, 2009.
- [3] 梁源灵. 泰汉翻译理论与实践 [M]. 重庆:重庆大学出版社, 2010.
- [4] 鲁健骥. 外国人学汉语的语法偏误分析 [J]. 语言教学与研究, 1994, (1).
- [5] 潘远洋. 实用泰汉翻译教程 [M]. 广州:广东世界图书出版公司, 2011.
- [6] 赵丽梅. 泰国学生汉语语法学习中的偏误调查 [J]. 经济研究导刊, 2011, (14).

Translated Thai References

- Qi, A., Suthisuksri, K. & Setthasatien, S. (2008). The cause of the failure and strategies for the translation. *The Journal of Applies Arts*, 1, 12-19. [in Thai]
- Laisadtrukrai, A. (2005). *Objective, Principles and Methods of Translation*. (4thed.). Bangkok: Ramkhamhaeng University. [in Thai]
- Numthong, K. (2012). *Thai - Chinese Translation Textbook*. (2nd ed.). Bangkok: Confucius Kasetsart University. [in Thai]
- Thammachareonkit, K. (2010). *Principles of Translation from Thai to Chinese* (3rd ed.). Bangkok: Chiniasiam. [in Thai]
- Pokasamrit, P. (2006). *English - Thai Translation: Theory and applications*. Bangkok: National Institute of Development Administration. [in Thai]
- Royal Institute of Thailand. (2013). *Royal Institute Dictionary 2011*. Bangkok: Royal Institute of Thailand. [in Thai]

- Saibua, S. (2007). *Principles of Translation*. (8th ed.). Bangkok: Thammasat University.
- Saengaramruang, W. (1999). *Theory and Principles of Translation*. Bangkok: Publicizing Academic work Project, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Wimolchalao, W. (1992). *Translation Teaching Guide*. (5th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]

Translated Chinese References

- Gao, Y. & Li, Z. (2009). *Thai – Chinese Translation Textbook*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press. [in Chinese]
- Hua, Y. & Huang, Y. (2000). Thai interference and Chinese language teaching strategies for Thai learners. *Journal of Shaoyang Teachers College*, 6. [in Chinese]
- Liang, Y. (2010). *Thai-Chinese Translation Theory and Practice*. Chongqing: Chongqing University Press. [in Chinese]
- Lu, J. (1994). Analysis of Errors of Foreign Students in Learning Chinese Grammar. *Language Teaching and Research Journals*, 1. [in Chinese]
- Pan, Y. (2011). *Thai – Chinese Translation Textbook*. Guangzhou: Guangdong World Publishing Corporation. [in Chinese]
- Zhao, L. (2011). A Study of Errors in Learning Chinese Grammatical Structures of Thai students. *Economic Research Guide*, 14. [in Chinese]

Supichaya Chaichotiranant received her Bachelor's and Master's degrees in Modern Chinese from Beijing Language and Culture University in 1996 and 1999, respectively. Before her studies in People's Republic of China, she received a Bachelor's degree in History from Thammasat University in 1993. Now she is a full-time lecturer in Chinese Business Program, Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management.